

DEBRECZEN

A DEBRECZENI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-ASPÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE

Előfizetési ár helyben, házhoz hordva:
Egész évre . . . 12.- kor. Negyedévre . . . 3.- kor.
Félévre . . . 6.- kor. Egy óra . . . 1.- kor.
Egyes szám ára 4 fillér.

Felelős szerkesztő:
SIMON ISTVÁN.

Lapkiadó:
HOROVITZ ZSIGMOND.

Előfizetési ár vidékre, postán küldve:
Egész évre . . . 18.- kor. Negyedévre . . . 4.50 kor.
Félévre . . . 9.- kor. Egy óra . . . 1.50 kor.
Egyes szám ára 6 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Darabos-utca 7. sz. a. — Telefon 412. szám.

Az obstrukció.

Egy lapsus linguae a beszédben, egy saját-hiba a nyomott szövegben, vagy ehhez hasonló akaratlan hiba a szerkesztésnél kellemetlenül érintheti vagy tévutra is vezetheti az érdeklődőket.

Ilyen kellemetlenség származhatott a mi tisztelt olvasóinkra nézve is abból, hogy tegnapi vezető cikkünk után nem jegyeztük meg, amint pedig ez szokásos, hogy a cikket leadtuk ugyan, de az nem fedti mindenben a mi álláspontunkat.

Az obstrukcióról volt szó lapunkban tegnap, arról szólunk most is. Ezuttal mindjárt kerekén ki is mondván, hogy az obstrukció ezzel a kormánygyal szemben helyénvaló, jogosult és a legnagyobb energiával folytatandó.

Ami pedig azt a kérdést illeti, hogy helyese a Justh-pártnak a kormány megbuktatására s e célból az obstrukció továbbvitelére más pártokkal szövetkezni, szintén azt feleljük, hogy helyes, nagyon is helyes.

Ha esetleg a szövetkezésre felhívott s a fegyverbárátságot beígért valamelyik párt talán nem úgy kezd viselkedni, mint ahogy beígérte, az egyáltalában nem érintheti a függetlenségi és 48-as párt eljárásának helyességét. Hiszen Kossuth Lajos régen megmondta, hogy a szabad eszmék megvalósítása érdekében akár az ördöggel is szövetkezni kell. Persze azért jó az ördög körmére vigyázni.

És ez a kormány, amely magánál az ördög-

nél is rosszabb, nagyon rászorgált arra, hogy vele szemben, ha másként sikerre nincs kilátás, más pártokkal válllvetve küzdjön a mi pártunk. Küzdjön úgy, ahogy csak tud, ahogy csak lehet az ellenfél megsemmisítésének egyenes és egyetlen célzatával. Küzdjön annyival is inkább, mert ne higgyük, hogy a nép elítelné az obstrukciót, ellenkezőleg helyesli, tapsol hozzá és szükség esetén segíteni siet.

Rossz annak a szeme, aki mást lát, vagy rosszakaratu a nyelve, ha ezt letagadja.

Hiszen nyilvánvaló a dolog, itt bizonyításra nincs is szükség. Adva van ugyanis egy kormány, amely párt nélkül ajándékozott nekünk, amely aztán vásárolt magának pártot drága pénzen, a pártot elnevezte a nemzetről és a munkáról és aztán nem talált munkát a nemzet körül, hanem elkezdett pihenni. Nem akart, de nem is tudott dolgozni, mert a munkakörét Bécsben még akkor nem állapították meg, t. i. még csak akkor kotyvasztották a boszorkányok főztjét, a véderőjavaslatokat. Mikor az elkészült, rögtön megjött a kormány és a párt munkakedve. Mindenki meglepedkezett az ujdonsült táborban a nemzetnek beígért általános választó jogról s helyette a kormány, mint sürgősen megalkotandót, beleszertette a véderőjavaslatot. Ismerjük nagyon jól, mi foglaltatik benne: a nemzet megalázása és kiszípolozása. Ez az a nemzeti munka, amit a kormány mohón és nagy kedvvel kezdett el s aminek véghezvitelére hü mungóitól reverzalist vett. Ezenki-

vül nemzeti munka még a trafikárok felemelése, mindenféle közvetett adók felszólolása, a szabadvéleménynyilvánítás megfojtása, az egyesülési jog lábbaltiprása.

Most már, mikor a nép látja, hogy nemzeti létéből akarják kiforgatni, szabadságától megfosztják, szájára lakatot vernek, keresetét ravasz fufanggal elszedik, bizony nem haragszik érte, ha az ellenzék válogatás nélküli fegyverekkel harcba száll e kalózkodás ellen. Ellenkezőleg ül és minden pillanatban kész a harcosok segítségére menni.

Ne mondja hát senki, hogy a nemzet szimpátiájától távol áll az obstrukció; az se izgassa azt, aki igazi hazafinak vallja magát, hogy az ellenzéki pártok a politikai kofák pletykái szerint rejtett célokért szövetkeztek, mert úgy sem igaz. Csak akkor lesz okunk busulni, ha az obstrukció erejét veszti és elernyed, mert akkor a nyakunkon marad ez a szemérmertlenségben túlérhetetlen kormány, melynek munkája fejfaácsolás és sirás Magyarország függetlensége számára.

Simon István.

A vitarendező-bizottság ülése. A negyvennyolcas függetlenségi Kossuth-párt, a függetlenségi és negyvennyolcas párt és a pártönkivüli függetlenségi vitarendező-bizottsága ma délelőtt 11 és 12 óra között a képviselőházban ülést tart.

Nem verte meg a mester.

Irtá: VÉRTESI GYULA.

A nagyurak néha ilyenkor fekszenek le pezsgőzések, meg kártyázások után, de a műhelyek világában hat óra már késői reggel. — És a kis inas gyerek még ott feküdt a keskeny ágyállvány második polcán. A többi rég a kis három lábú székeken ült és dolgozott, de őt ma tovább hagyták aludni. Kegyeletből.

— Meghalt az anyja — hát legalább aludja ki magát — gondolták a pajtásai és ma nem rugattak vele csillagot, mint máskor szokták, ha lustálkodott.

Hát bizony a gyerek anyját tegnap este elütötte a villamos, keresztül ment rajta, ott halt meg nyomban. A gyerek később került haza az anyja holtteste mellől, azért is hagyják most békében.

Még a torzonborz-bajuszu, nagysörényű — mindig részeg gazdája is csak egyszer szólt be hozzá s a máskorhoz képest még szelid hangon ordított reá:

— Hé, kölyök, a hasadra süt a nap!

Hanem mikor látta, hogy a kis szurtos milyen nyugodtan, szépen alszik, nem szólt rá többet, kiment:

— Nyomorult féreg, had aludjék, legalább nem érzi a szomorúságot!

A nyomorult féreg pedig, mihelyt a majsztrom kitétte a lábát az ajtón, nagy vigyorogva jött nyugtázkodott s vidáman gondolta el, — hogy még is csak jó dolog az, mikor az embernek meghal az anyja, alhatig akár délig. Azaz, hogy bizony csak hat óráig. Mert mégis

csak muszáj felkelni. A majsztrom, ha még egy-két kupicával felönt, hát másodszer már nadrágszíjjal jön be költeni. Hát inkább csak kimászik a vacokból. A délutánja ugysis majd szabad lesz. Elmegy a temetésre és onnan mehet, ahová tetszik. Ennek a nagy délutáni szabadságnak az elgondolására, jókedvűen kezd fityülni az «Ujjé a ligetben»-t. Mert a temetésről, már most elhatározta, hogy egyenesen oda fog menni. Hát még, ha lenne pénze a siberiai vasutra, akkor ez lenne életének a legszebb délutánja.

Persze, jó lenne a délelőttöt is ellopni valahogy.

Elvégre ilyen nagy esemény nem történik többé vele. Csak egyszer halhat meg az édes anyja. Hát ennek a napnak a délelőttjét is meg kellene ülni!

Csakhogy bajosan fog menni. S míg, mint valami kis fekete macska, szurtos ábrázatját locsolgatja, nyalogatja, a piszkos tálban lévő maroknyi vízzel, azon töri a fejét, hogy tudná magát a műhelyből elszabadítani már délelőtt.

De csak sehogyse tud! Végre is az alkalom hozza meg neki az ürügyet. — Belép a majszter:

— Te, gyerek — kérdi tőle — mikor temetik az anyádát?

— Ugy gondolom, hogy délelőtt.

— Hazudsz. Odaüzentem. Csak délután. Jaj, te kutyafulű, hogy még ilyenkor is hazugságon jár az eszed.

— Azt hittem,

S hogy a mester végig ne vágjon rajta, el kezd bömbölni.

— No, ne ordíts! Mára nem verlek meg ugyse! Lódulj a műhelybe!

Belődül és busan letelepszik a kis három lábú jósdaik székére.

Hozzáfog egy fejelni való cipő szétbontásához s közben olyan bus pofát vág, hogy az első legénynek is megesik rajta a szive:

— Öcskös, mit nyavalyogsz? Másnak is meghalt a szülőanyja; az anyém is, oszt ihol, csak itt vagyok. Senki se élhet tovább, mint hótígt. Mindenkinek meg kell gebbedni. Majd mink is meggebbedünk. Oszt annak jobb is, aki meghött. Az anyád se éhezik legalább tovább. — Aszongyák, kódnus vót. Hát a kódnusnak nem jobb, ha megdöglik? Mi a fenének nyavalyogjon itt? Hát ne vagj nekem pofákat, mert orron törüllek.

De bizony a kölyök csak vágja tovább a pofákat; végezetül még pityergésre fogja a dolgozt. Nagyon elkeseríti ez a nem sikerült délelőtt. Az embernek meghal az anyja és még csak anny haszna sincs belőle, hogy legalább egy egész nap ne dolgozzon!

Valahogy aztán csak elérkezett a dicső délután.

A mester utnak eresztette.

— De oda ne csavarogj a temetés után, mert szíjat hasítok a hátadból!

— Ugyan, hogy csavarognék ilyenkor? — s apró fekete szemét sunyi áhitattal emeli az ég felé.

— Hátcsak azért mondom! No, ókhec, mars!

Obstrukciós napok.

A képviselőház ülése.

A Házra ma is az obstrukció szíke napja süt: a szónoki emelvénnyel órák hosszat alig hallik más, mint a véget érhetetlenül hosszú névsor és a jegyző egyformán, szintelenül pergő hangját csak néha szakítja meg az elnök, aki a szavazások eredményét jelenti be és rögtön meg is indítja az új szavazás automata-szerű beregését. Az ülés terem rendesen üres, s csak azok vannak bent, akikre a szavazás rákerül. Ma ki van a turnus és az ülés csak annyival is szürkébb, mert aligha kerül sor a határozatképesség megállapítására. A terem népe egyre hullámzik. Csak a karzatok közönsége tart ki rendületlenül. Lent a teremben látszólag semmi sem történik és unalomról még sincs szó.

A karzat érzi, hogy szeme előtt nagyszabású szánjíték folyik le: az ország tiltakozásának ereje mérkőzik itt azzal a lelketlen gépezettel, amely a véderőjavaslatok keresztülvitelére teremtdőtt meg. S ha a küzdelem ilyen hangtalanul folyik, az legfeljebb az erők egyenlő voltának a jele.

A folyosón van csak némi élet. Gróf Batthyány Tivadar gróf körül van nagyobb csoport, most, hogy a vezér, Justh Gyula távol van. Ő az obstrukció harcának vezére. Nincs ugyan szükség rá, hogy a párt tagjait buzdítani kelljen: az obstrukció minden ingadozás nélkül halad előre maga félelmetes útján a kormány megbuktatása felé.

EMgynegyed tizenegyet nyitja meg a Ház ülését átvay Lajos alelnök. Hat város feliratát mutatja be legelőbb, amelyek a választójog mellett és a katonai javaslatok ellen szólnak. Javaslja, hogy a elirafatok a felirati bizottsághoz utaltassanak.

Beck Lajos megteszi szokásos ellenindítványát. Husz képviselő névszerinti szavazás elrendelését kéri mindegyik feliratra vonatkozólag, husz pedig a hat névszerinti szavazás közül ötnök a legközelebbi ülésre való halasztását kéri.

Megkezdődnek a névszerinti szavazások. — Először agyszében felirata felett szavaztak s

természetesen az elnöki javaslatot fogadták el. Ezután az elmúlt ülésekről mára maradt névszerinti szavazások Pfofolytak le.

Az ülés változatlanul unalmas és üres, az üléssteremben alig vannak képviselők.

Jegyzetek.

Ha külföldiek járnak nálunk, a viláért el nem mulasztanak csodálkozásuknak kifejezést adni, hogy mi mennyire kultur állam vagyunk. Ez a kétes értékű dicséret eklatáns bizonyítéka annak, hogy odakünn még mindég úgy ismernek bennünket, mint akik a nyereg alatt puhítják a húst s óriási a meglepetés, ha a villogo gátja, a gulasch és tsardasch helyett kulturát is találnak. De eme jellemző nemzeti vonásainkon kívül más oldalról is ismer minket a jól értesült külföld.

Hiszen ki ne olvasta volna már az idegen sajtó kirohanásait a nemzetiségeket elnyomó Magyarország ellen. Hiszen már oly gyakran tanítottak ki bennünket arra, hogy amikor a románok minden magyarnak arcába vágják, hogy mi vagyunk itt az urak és nem ti, hogy amikor letépi a lobogónkat, lesározzák cimerünket, akkor csak jogukat védik. És mi ezt már annyira megszoktuk, hogy egész természetesen találjuk, hogy így van és nem máskép.

Ennek a rossz helyen alkalmazott birkatürelmenek a gyümölcse aztán a mitrovicai és ehhez hasonló eset, hol a színelőadásokat csak is kirendelt csendőrök védelme alatt lehet megtartani s hogy Eszéken magyar társulatnak nem adnak helyet. Ez kérem Magyarországon történt!

Zágrábban pedig, a szokolisták szláv nemzeti ünnepet tartanak, a törvényhatóság hivatalos asszisztálása mellett és a polgármester a nagy Szlavia kialakításáról beszél.

— Amint most Önöket itt egybe gyűlve látom, meg vagyok róla győződve, hogy meg fogjuk hamarosan érni a nagy Horvátország, a területileg és nyelvében egységes szláv nemzet életrekelését!

Szószerint ezeket mondotta a zágrábi polgármester. Itt nálunk! És mi mégis elnyomjuk őket, ki akarjuk őket irtani, mert néha már nem tudjuk tűrni szertelenségüket. Pedig nem ártana néhány napján a hagyományos magyar lovasgiasságot sutba dobni s hozzájuk illő kutyakorbáccsal suhintani közéjük.

Hanem hogyan mondják csak? Jön még a kutyára dér!

A kultusz-tárca jövő évi költségvetése már meg van állapítva. Van egy 2.000.000-s tételle, mely minket debrecenieket különösen érdekel. T. i. ez a nem csekély összeg a harmadik egyetem építkezési költségeire van felvéve. Hogy hol lesz ez a harmadik egyetem, az egyelőre titok.

Az aspiráns városok mindegyike talán erejét túl is haladó anyagi ígéretekkel akarja magához hajítani a választani nem tudó miniszter szívére. Pedig a valójában úgy áll a dolog, hogy ha ezen ígéretek, hirtelen be kellene váltani, akkor — Debrecenen kívül, mert hisz itt az összes felajánlott anyagi támogatások pozitív alapon állanak — e gvallér városok törvényhatósága ugyancsak vakarná a fejét. Mindegyike már is

Mikor kiért az utcára, széles vigyorgás üt ki az arcára.

Hogy is ne ült volna! Hiszen egy ilyen kis nyavalyásnak ritkán van része egész délutáni szabadságban.

Még a vasárnap délutánok lennének olyan-aminő szabad délutánok, de ekkor is, ha nem kell a majsztromné gyereket ringatni, cipelni, etetni, hát a legényeknek kell egyre hordani a sört, bort, pálinkát a kocsmából. Szóval a vasárnapjai se valami dicsőek, De ez a mai délután — ez aztán teszi! Ez aztán igazi ünnep! Estélig az övé a világ! Nem lökdösik, nem rugják, mint a műhelyben, s nem fenyegeti állandóan a mester keze, holmi pofonokkal, lágyékon rugásokkal, és hajkitépésekkel.

Ur! Csinálhatja azt, amit akar, mehet oda, ahová akar, és nem kell olyt tennie, ami neki nem tetszik.

Neki pedig első sorban az nevet tetszik, hogy a temetésre elmenjen. Elvégre azt az öreg asszony eltemetik úgy is. — Ez világos logika, aztán teljesen meggyőzi őt arról, hogy nemcsak kellemetlen, de fölösleges is lenne neki elmenni a temetésre.

Majd bolond lenne, hogy oda menne. Egy szabad délutánra tesz szert, nagy kinnal, s azt majd holmi unalmas temetéssel tölti. Meg aztán nem is nagyon lenne neki most odaütni az orrát, Az anyja elég rendetlen, részeges személy volt; isten tudja, micsoda rendtelenség marad utána. Még tán adósság is. Hiszen mindig tartozott, hol az ágyért, amire hálni járt, hol pálinkáért, hol a lene tudja, miért. No, hiszen nem is valami nagy dicsőség volt rá ez a korbély koldusasszony. Jó, hogy elvitte az ördög. Még majd neki kellett volna tartani!

Jaj, de hogy is megy oda! A koporsóját is hitelbe vették neki! Még azért is neki lenne mit hallgatni! Meg az ágygymű is milyen mocskos lehet! Mé gvele mosatná ki!

De legalább attól a vén munkástól fél,

aki ott lakott az anyjával s akinek az anyja állítólag mindig tartozott egy hatossal.

Dehogyan megy! Hogy még a hatost is követeljük rajta!

Jobb lesz a ligetbe. «Ujjé a légetbe, de szép!» S míg lütyürészve lohol kifelé a ligetbe, emlékezetében megjelenik a toprongyos, vén asszony alakja, akit annyiszor szedték tel részegen az utcán.

Szinte hallja az emberek gunyos kacagását is, mely kíséрни szokta az anyját, mikor ott tántorgott az utcán.

Ujjé, de jó is, hogy többé nem hallja!

Egyszerre csak egy kéz nehezedik a vállára:

— Hej, kölyök, elkéstél; az elébb viték ki a pálinkás szipirtó anyádat. Még utólréhetnéd őket, ha a lábaid a nyakadba szednéd.

A munkás volt, akinek állítólag mindig tartozott az anyja.

A gyerek halálra rémült. No, ez megint követleni fog rajta és ha nem tud neki odni, oldalba rugja, régi, jó szokás szerint. Hát itt is pityergésre fogja a dolgot, hátha így könyörületesen ébreszt.

— Ne bőg, te állat! Örülj, hogy megdögölt. Oszt még örököltél is utána.

— Mit beszél? — kérdi a gyerek, villogó szemmel.

— Ugy-e, hogy nem picsogsz már, te csirkefogó? Bizony örököltél, Két korona maradt utána. Ott találtam a vánkosa alatt. Négy hatossal tartozott nekem, azt levontam, ne, a többi! Aszonta, hogy adjam neked. Neked kódulta össze. Ne, tedd el! Jó a piz az emberről, ha fáj valamije. Mert hát az a vén részeges asszony mégis csak az anyád volt. Hát így az egészségért, akarom mondani a vigasztalásodra egy-két deci borocskát, oszt elfelejtet az egész dolgot.....

Az utolsó szavakat már nem is hallgatta végig a gyerek.

Megcsörgette a zsebében a filléreket és rohant az első trafikba cigarettát vásárolni; azután felkapaszkodott egy villamosra s kikocsizott a ligetbe. Ott ivott sört, jól beuzsonnázott, szibériai vasutazott, a Barokaldiba is benézett a karzatra és jókat röhögött a bohócok esetenkedésin. Azután beesteledvén, hazaindult. Még jutott az utra is egy óriáskifli.

Késő este került haza. Biztosra vette, hogy a gazdája elnéspárolja. De nagy csodálkozására szeliden beszélt hozzá:

— Megérdemelned ugyan, hogy elverjelek, amiért odacsavarogtál, de ma temették az anyádat, hát nem bántalak. Hanem most már nincs ám senki, csak én vagyok. Nálam el is lehetsz, ha megbecsülsd magad, de kitéposom a béled, — ha még egyszer ilyen későn mersz hazajönni.

Bement az inasszobába, felmászott az ágyába. De sehogysem tudott elaludni. Régi dolgok jutottak az eszébe.

A kis falu, ahol született, a kovácműhely, ahol az apja dolgozott, meg az anyja, aki akkor olyan jó, olyan szelid, olyan szép volt. — Egyszer az apja hozzá akarta vágni a kalapácsot, az anyja elébe ugrott, s úgy védte a testével.

Szinte hallja az ijedt kiáltását:

— Jaj, fiacskám!

Egyik legény mesélte valamelyik téli estén, hogy aki vénen meghal, az akár a pokolba, akár a menyországba jut, megint olyan szép lesz, mint fiatalon volt. Hát az ő anyja megint olyan szép, fehérpiros képű, mint akkor! Hogyne szeretné, hiszen máris adott neki pénzt, pedig alig ment még el...

S a kis csirkefogó szurtos arcán, míg végig csorognak a könnyek, mintha rosszul is esnék neki, hogy nem verte meg a mester. Erzi, hogy megérdemelte volna! S szinte megnyugtatta magát vele, hogy holnap reggel majd valószínűleg rugásra ébred.

egyetemi székhelynek képzel magát, bizva a kuzminiszter kiküldötték ígéreteiben. Pedig ezek az ígérek olyan sablonszerűek, mint egy királyi elismerés. Mindegyforma, csak a nevek különbözők benne.

— Nagyon szeretném, ha (Kassán Kassa, Szegeden Szeged) kapná meg az egyetemet. Mindent el fogok követni így irányban.

A boldog kérelmezők azután nagyon isznak a medve bőrére, pedig hát másik város kiküldötteinek ugyanazt mondták. Persze azok is isznak. Az öt városnak versengése pedig komoly dolog, semmi értelme sincs a hitegetésnek. Valószínű, hogy a miniszter már tudja, melyik város lesz az egyetem s akkor minek kelt a pitalan reményeket a többi városban. Vagy ha meg még nem döntött, meddig akarja bizonytalanságban tartani a versengőket? Csak nem akarja a rá nézve kényelmetlen döntést az utódjára hagyni?!

Tiván.

Baron tanár halála.

Egy híres orvos multjából.

Mint távirati jelentés alapján közöltük, a budapesti zsidó kórház népszerű, országos híres főorvosa, dr. Báron Jónás egyetemi magántanár tegnap délelben Nagykorona-utcai lakásán szívszélhűdés következtében életének 66-ik évében váratlanul elhunyt.

Báron Jónás híres professzor volt s fent maradt róla egy rakás anekdóta.

Ime a javából:

Báron, miként kiváló professzora, Kovács József, az u. n. magyar narkozisnak volt követője, ami azt jelentette, hogy a betegekkel operációk előtt szigorúan bánt, sőt azokkal szemben a gorombaságtól sem tartózkodott. De egyébként jószívű és jóindulatu ember volt, aki mindig szívesen segítette a szegényt és százakat gyógyított meg anélkül, hogy a legsekélyebb szíveségre vagy honoráriumra reflektált volna.

Az anaekdotáknak egész tömege keringett körülötte s ezekből valók a következők is:

Egy alkalommal azt a rendeletet adta ki, hogy az ambulanciára jelentkezett összes betegek a gyorsabb vizsgálat végett mezitelenül jelenjenek meg a rendelő teremben. A parancsot teljesítenie kellett egy jó szakállas öreg zsidónak is, mert különben nem engedték Bároné lé.

— Mi a baja? — kérdezte Báron atneztelenül remegő öreget.

— Semmi!

— Akkor miért jött ide?

— Hát csak azért a kis nyugtáért, melyet szíveskedék beváltani, mert én a Cevra Kadisa pénzbeszedője vagyok.

*

Egy lipótvárosi bankár, kinek az apját Báron heteken át gyógyította, állandóan havannaszivarral kínálta őt, mikor a beteglátogatás után eltávozott. Egy alkalommal közölte aztán, hogy a beteg nemsokára jobban lesz. Ez az értesítése azt eredményezte, hogy a bankár másnap már csak portorikó-szivarral kínálta meg a távozáskor. Báron észrevette a ravaszságot s mindjárt meg is jegyezte:

— No, annyira még nincs jobban a beteg, hogy mindjárt portorikóval kedveskedjek nekem.

*

Ezt is Báron-anekdotának tartják:

Egy vidéki zsidóasszony jelentkezett Báronnál, aki annak idején száz koronát fizetett neki egy súlyosabb hasoperációért. Báron azonban nem birt visszaemlékezni páciensére, még akkor sem, mikor az gyöngéden a száz korona honoráriumra célzást tett. A műtőasztalon azonban, mikor feledezte az asszonyon az egykori hasoperáció hatalmas jeleit, egyszerre visszaemlékezett és érdeklődve szólt a pácienséhez:

— Maga az Kohné. Most már emlékszem. Örvendek, hogy van szerencsém.

*

Egy ízben fővárosi bizottsági tagnak megválasztották s ez alkalomból Ehrlich G. Gusztávval és Tenzer Pállal, mint új városatyákkal ő is tisztelgett Gerlóczy alpolgármesternél. Gerlóczy azonban úgy hangsúlyozta a nevét, hogy Báron azt hitte, mintha őt báró-nak utalálja Gerlóczy. Meg is jegyezte mindjárt:

— Tisztelt polgármester ur! én csak anynyiban vagyok báró, amennyiben ehrlich Ehrlich és tenzer Tenzer.

*

Egy jómódu vidéki kereskedő járt egyszer a lakásán. Báron megvizsgálta és megmondta neki kerekén, hogy veszedelmes operációt kell elszenvednie. Lehet, hogy meggyógyul, de az is lehet, hogy bele pusztul.

— Menjen haza, jó ember — tette hozzá szeliden — s intézze el a dolgait, aztán jöjjön vissza, hogy megoperálhassam. Az operációért pedig háromszáz forintot fog fizetni.

A jó ember csakugyan hazautazott s ott-hon megmagyarázták neki a barátai, hogy bolondócsinál, ha ennyi pénzt fizet az operációért. Azt tanácsolták neki, hogy feküdjék le egyszerűen a zsidó kórházba s Báron ott ingyen köteles megoperálni.

A beteg megfogadta a jó tanácsot s másnap már ott feküdt a zsidó-kórház sebészeti osztályán, melynek Báron professzor volt a főorvosa. A mikor a professzor rendes vizitét tartotta, már messziről észrevette a gazdag páciens, aki tul akar járni az eszén. De egy pillantással sem árulta el, hogy már látta valahol. Odaállt az ágya elé s közönbös hangon kérdezte tőle, hogy mi baja van. A ravasz férfiú töviről-hegyire elmondta újra a betegsége történetét. Báron szó nélkül hallgatta végig, aztán odafordult az asszisztenséhez, aki mellette állt és komor arccal mondta neki:

— Asszistens ur! Ezt az embert holnap reggel meg fogja operálni. De figyelmeztetem, hogy jól vigyázzon, nehogy megint melléje vágjon, mint a minap.

A beteg feljajdult, amikor ezt az utasítást hallotta, összetett kézzel könyörgött a professzornak, hogy ő maga végezze el az operációt, szívesen fizet akár mennyit.

*

Az elhunyt Baron Jónás temetése holnap délelőtt fél tizenegy órákor lesz az Erzsébet-ter 16. számú gyászházban. A temetésre most teszik az előkészületeket. Számtalan részvétnyilatkozat és koszoru érkezett.

**Mindenféle
Nyomtatványokat
olcsón készít
HOROVITZ ZSIGMOND**

könyvnyomdája

Darabos-utca 7. sz. a.

Tragédia az életből.

„Szépen temessenek el“.

Szombathelyen, mint nekünk írják, megrendítő tragédia játszódott le. Egy egzaltált, szép, fiatal, alig huszonegy éves leány, a fölött való elkeseredésében, hogy az életben nem találta meg visszhangját leányálmainak, halálra szánta magát: mérget ivott. Tettét ugyan hamar észrevették hozzátartozói s nyomban orvost hívtak, ámde az orvosi segítség mégis későn volt: a szegény, elkeseredett lelkű, fiatal leány éjfél után két órákor irtózatos kinok között meghalt.

A megrendítő esetről a következőket jelentik:

A Kossuth Lajos-utca egyik kis szűk udvari lakásában lakik már hosszabb idő óta özvegy Gáspár Józsefné Rózsika nevű leányával. Két leánya már férjhez ment; Rózsika otthon volt anyjánál.

Rózsikán pár hónappal ezelőtt a buskomorság jelei mutatkoztak. A leány lehangolt, szomorú arccal járt-kelt szobájában s szóra csak ritkán nyílt ajka, akkor is ideges, lobbanékony volt. Mikor ennek okát kérdezték tőle, idegesen, könybelábadt szemekkel, türeimetlenül válaszolta:

— Hagyjatok békében!... Meguntam az életemet!

Tegnap leült s irt egy szomorú szép bucsulólevelet édes anyjának. Mikor az irással elkészült, beletett tíz csomag kénes gyufát egy pohár vízbe s mikor a mérge már feloldódott, azt egy hajtásra kiitta.

Az öngyilkosság.

Gáspárné a szobában foglalatoskodott, amikor leánya sápadtan a szobába lépett. Rózsika odadobta a gyufákat az asztalra s csak annyit mondott:

— Bevettem édes anyám!

Azzal, mivel akkor már nagyon rosszul érezte magát, leteküdt a divánra.

A megrémült Gáspárné nyomban orvost hívott leányához. Csakhamar megérkezett az orvos, aki a nagybeteg leánynak sietve gyomormosást alkalmazott s ellenmérget adott be neki. A mérge azonban akkor már oly irtózatos ronscolást végzett a belekben, hogy az ellenszerek nem segíthettek. A szerencsétlen leány éjjel fél három órákor borzalmas kinok között meghalt.

A bucsulólevél.

A szegény egzaltált lelkű leány anyjához irt levelében megható módon kér bocsánatot tettéért s arra kéri édes anyját, hogy fehér ruhában és szépen temessék el.

A levél szószerint a következő:

„Szeretett édes Anyám!

Ne haragudjon kérem reám ezen tettemért, de én nem bírok tovább élni, meguntam az életemet, hiszen jól tudja, hogy a világon mindenben milyen szerencsétlen vagyok, azért elmegyek egy más világba, ott talán szebb lesz az élet, ott talán vége lesz minden földi szenvedésnek, megutáltam az életet, amely nekem csak szenvedés volt mindig. Csak arra kérem,

hogy szépen temessenek el fehér ruhába, mint menyasszonyt, a koszorút majd a Teruska fogja nekem a fejemre venni és fel ne hagyjanak boncolni. Öngyilkosságom okát ne kutassák, mert nem más, mint életuntság. Édes anyám kérem, nyugodjék meg Isten akaratában, hisz van még két leánya, akik jobban megérdemlik, hogy szeresse őket, mint én. Ujból kérem bocsánatát, ne átkozzon tettemért. Isten vele édes anyám, boldogtalan leánya
Rózsika*.

„Kedves nővéreim, ti is bocsássatok meg boldogtalan nővéreteknek, hogy ilyen szégyent hoztam reátok, de nem tehettem másként. Csókoljak benneteket“.

Városi ügyek.

A jog- és pénzügyi bizottság ülése.

Debreczen város jog- és pénzügyi bizottsága f. évi aug. hó 18-an, azaz pénteken d. u. fél négy órakor a városháza kistanácstermében ülést táart Körner Adolf t. főjegyző elnöklése alatt.

Tárgyak:

1. Az egymillió új függő kölcsön felvételének ügye.
 2. Horvát András pallagi haszonbérlet kérvénye az általa haszonbérlet birtokra szükséges gazdasági épületek létesítése iránt.
 3. A Szilcz Ferenc helybeli lakos haszonbérletében álló pallagi tagbirtokon levő épületek javítása és újraépítésének ügye.
 4. Rendőrfőkapitány javaslata a helybeli kufároknak baromfi elővásárlás rendezése és a kertsek birtokosainak a gyümölcs elővásárlás tárgyában beadott kérelmekre.
 5. Dr Horvay Róbertné telekeldarabolás iránti kérelme.
 6. Az új szervezeti szabályrendeletben megállapított új állások betöltése ügyében előterjesztés.
 7. A Méliusz-tér 2-ik számú házastelek megvételének ügye.
 8. Egyéb esetleges folyó ügyek.
- Tekintettel a tárgysorozatban felvett fontos ügyekre: a bizottsági tagoknak pontban fél négy órakor való megjelenése kéretik.

UJDONSÁGOK

A „Debreczen” szerkesztősége és kiadóhivatala Darabos-u. 7. sz. a. Telefon 412.

— **Tanácsülés a városházán.** Rendes tanácsülés volt tegnap délelőtt a városházán Körner József polgármester elnöklése alatt. Az ülésen apróbb folyó ügyeket intéztek el.

— **Szabó Kálmán tanácsos állapota.** Megemlékeztünk Szabó Kálmán népszerű városi tanácsosunk balesetéről. Mint örömmel értesülünk, a beteg immár jobban érzi magát s gyógyulása a legjobb úton van.

— **Véletlenül agyonlőtte magát.** A debreceni rendőrségnek jelentették tegnap, hogy a város paci érdekében Varga Lajos hajdubüször-ményi lakos, aki az ottani erdőnél volt látogatóban, az erdő vadászfegyverével babrált. A puskával véletlenül elsült s Varga Lajos súlyos sérüléseket szenvedett. Intézkedés történt, hogy szállítsák a debreczeni közpórházba. Állapota reménytelen.

— **A gondolat szabadságért.** A debreceni és hajdumegyei tanítók és pedagógusok tiltakozó nagygyűlésének előkészítő bizottsága tegnap este értekezletet tartott, melyen megállapodtak a gyűlés részletei felől. A tiltakozó gyűlés vasárnap délelőtt 10 órakor lesz a Bika nagytermében. Szónokai lesznek a tanárság részéről Gulyás István, a tanítóság részéről Szentjóni Kálmán, a polgárság részéről Dávidházy Kálmán, a munkásság részéről Lefkovits Vilmos. A gyűlés iránt a tanítóság körében rendkívül nagy az érdeklődés. — A kisiparosok egyesületének választmányja tegnap este tartott ülésén elhatározta, hogy a tiltakozó gyűlésen testületileg megjelenik.

— **Edmond Rostand szerencsétlensége.** Biarritzban jelenti egy táviratunk: Rostand Edmond költőt, tegnap, amidőn automobilján St.-Jean de Luzba ment, szerencsétlenség érte. Egy kanyarulatnál az automobil lezuhant a 4—8 méter magas töltésről és Rostand az automobil alá került. Nyaralójába szállították, ahol ágyban kell maradnia. Megállapították, hogy fején és testen több helyen erős zúzódásokat szenvedett. Remélik, hogy a költő belső sérüléseket nem szenvedett.

— **A munkásbetegség-egyeztetés reformja.** Az ipari és kereskedelmi körök már régóta elégedetlenek a mai munkásbetegség-egyeztető szervezetével és sürgetik annak reformját. Erre vonatkozólag a «Magyar Ipar» azt a feltűnést keltő értesülést közli, hogy illetékes helyen az az eszme is felmerült, hogy a mostani törvényt helyezzék törvényhozási uton hatályon kívül és hatalmazzák fel a kereskedelmiügyi minisztert, hogy a pénztárak vezetését vegye a kezébe s a szükségesnek vélt reformokat léptesse életbe rendeleti uton, amennyiben pedig ezek a gyakorlatban beválnak akkor ejtse sorát az új törvénytervezet kidolgozásának és a törvényhozás elé való terjesztésnek.

— **Egy szülész nő üzelméi.** Brassóból írják: A brassói rendőrség letartóztatott egy Reisenauerné nevű szülész nőt, kinek működését már régóta figyelemmel kísérte a rendőrség anélkül, hogy a legújabb időkig ellene pozitív bizonyítékok merültek volna fel. Reisenauerné 70 éves, összetöprődött vén asszony, ennek dacára jegyben jár és a jövő hónapban lett volna az esküvője. Két brassói iparos felesége jelenleg is nagy betegen fekszik, kiket megoperált, ezenkívül két fiatal leányt állított elő a rendőrség, kik büneiket bevallották. A feljelentések özönével érkeznek Reisenauerné ellen. A rendőrség már beszállította a bűnös öregasszonyt az ügyészséghez, ahol a vizsgálóbíró elrendelte az előzetes letartóztatását.

— **A letartóztatott gróf.** Orsováról táviratozák: Az itt letartóztatott Spiridon Kavada gróf, görög költő, a határszélek kapitányságon hosszúságú faggatás után elmondta, hogy Belgrádból jött a hírlapírók kongresszusáról és a hajón, mely Orsovára hozta, megismerkedett egy Papa Dopulun nevű göröggel, aki arra bírta, hogy együtt menjenek Herkulesfürdőre. Orsován bemutatatta neki Hardig Gligor orsovai görög lakost s aztán hármasan mentek Herkulesfürdőre. Itt Hardig bemutatatta a grófot a vendéglősöknek és több társaságnak és másnap elutazott. E hó 6-án Papa Dopulun azt kérdezte tőle, hogy van-e magyar pénze s az igenlő válasza átvett tőle 300 koronát és adott helyette egy csomag amerikai dollárt, azzal, hogy másnap reggel vissza fogja váltani. Ez azonban nem történt meg, mert másnapra Papa Dopulun megszökött. Ő a kapott dollárokat feltétlenül jónak tartotta és jóhiszeműleg váltotta be azokat. Verciorován azért járt, hogy pénzt szerezzen, de ez nem sikerült neki, miért is délután hajóval Turn-Szeverinbe akart menni pénzért, de utközben letartóztatották. A grófot augusztus 17-én átadják az orsovai járásbírósnak.

— **Megint kolerariadalom.** Tegnap este a vasuton, mely éppen berobogott a debreczeni pályaudvarra, rosszul lett egy békési lakos. Rosszulléte nagy riadalmat okozott az utazó közönség körében, mert koleragiyanus tüneteket mutatott. A rendőrség azonnal intézkedett, s a beteget megvizsgáltatta a hatósági orvossal, de kitént, hogy az illetőnek csupán helyi bélhurutja van.

— **A Széchenyi-Mulatóban.** Debreczen egyetlen orfeumában ma és a következő napokon az új tagok fellépte. Ma este remek kacagtató bohózat: «A dupla könyvelő» és az egész új műsor.

— **Meghaltak.** A tegnapi napon elhaltak: Székely Imre r. kath. 28 éves, Dávid Ilona ref. 3 hónapos, Vas László r. kath. 12 éves.

Dr GERÉB JOGI SZEMINÁRIUMA

Kolozsvár, Farkas-u. 5. szám.

(A régi színház mellett.)

Kiváló sikerrel készít elő **Jog és államtudományi szigorlatokra, alap és államvizsgákra — ügyvédi és bírói-vizsgára** igen jutányosdíjazásért. **Három hónap alatt doktorátushoz jutjat.** — A Székely-féle javaslat küszöbén vegye mindenki igénybe ez intézet segítségét. Tájékoztatót bérmentve.

Székely Mihály újabb repülése.

Bécsből Budapesig repült.

Székely Mihály, a kiváló magyar aviatikus ismét egy szép repüléssel írja be nevét a magyar aviatika történetébe. Székely ma reggel monoplánján felszállt Bécs mellett, azzal a szándékkal, hogy Bécsből egyfolytában Budapestre repül. Multkori repülése tudvalevőleg nem egyfolytában történt. Ugy ide, mint visszafelé több ízben leszállt a kiváló magyar pilóta, mert a tökéletesen motorral felszerelt iskolagépen nem hozhatott magával annyi benzint, amennyi az egész utra elég lett volna. De azért a multkori repülése is szenzációs volt, éppen gépének gyengesége miatt.

Székely Mihály ambicionálta azt, hogy ő legyen az első magyar aviatikus, aki a bécs-budapesti utat egyfolytában berepüli. Előtte ugyan megtette már ezt Umlauff kapitány, de ő nem magyar, hanem osztrák katonai pilóta és az ő repülése semmit sem von le Székely Mihály érdeméből.

A legkiválóbb magyar pilóta kiváló tulajdonságai mellett rendkívül szerény ember. — Nem hirdeti nagy hangon repülését, mint mások, hanem csöndben, szinte titokban cselekszik. — Multkori gyönyörű repüléséről is alig tudott valaki és ugyancsak van mostani repülésével is.

Csőndben, szinte titokban készült erre az utra is Székely Mihály.

Saját magán kívül nem közölte tervét senki mással. — Tegnap este azután felszólította telefonon a Magyar Aero Klub igazgatóságát:

— Bizalmasan tudatom az urakkal — mondotta nagy szerényen — hogy holnap reggel, ha az idő kedvező lesz, felszállok és egyfolytában Budapestre repülök. Nagyon kérem azonban Önöket, hogy szándékomat tartsák titokban, meglepetést akarok szerezni a budapesti közönségnek repüléssel.

Az Aero-Klub vezetősége — hiven Székely intencióihoz — nem is tudatta a lapokkal Székely Mihály szándékát és így egészen ma reggelig senki sem tudott arról, hogy Székely újabb repülésre vállalkozik.

A rákosi aviatikai telepen nem is jelent meg ma reggel más, mint a Magyar Aero Klub részéről Krisztinkovics Béla igazgató és Pivny titkár, akik már korán reggel kihajtottak a telepre, hogy ott megtegyék az előkészületeket Székely Mihály fogadására.

A telepen azért volt egy kis élénkség; az ott tartózkodó magyar aviatikusok közül több kitolta a gépét a hangárból és próbákat végzett.

Reggel hét órakor kapta a Magyar Aero Klub az első értesítést Bécsből, hogy Székely Mihály reggel hat órakor Fishamendben felszállt és elindult Budapest felé.

Győrből jött a második értesítés, reggel nyolc óra után. Ez az értesítés arról szólt, hogy Székely Mihály repülőgépe reggel nyolc órakor nagy magasságban elszállt a város fölött.

Győr, augusztus 17. Székely Mihály aviatikus, aki Bécsből Budapestre repül, ma reggel nyolc órakor repülőgépevel megjelent a város fölött. Eleinte úgy látszott, hogy nem akar leszállni, de azután egyre lejjebb ereszkedett, míg végre a katonai gyakorlóterén simán kikötött. Székely itt megtöltötte a benzintartályát s azután — mintegy félóra késedelem után — ismét felszállt és tovább repült Budapest irányában.

Nyergesújfalu, augusztus 17. Székely Mihály aviatikus most repült át a község fölött. Hatalmas szélvihar van ugyan, de Székely még is nyugodtan, biztosan repül. — Egy negyedóra alatt Budapestre kell lennie.

Székely Mihály pont háromnegyed tizenegyre megérkezett Budapestre és a rákosi repülőterén simán kikötött.

Székely a kecskemétieknek.

Székely Mihálynak, a kiváló magyar aviatikusnak az volt a terve, hogy Budapestre érkezése után, szombaton az ügöző versenypályán felszállást rendez a kecskeméti számára. Székely ezt a szándékát bejelentette a főkapitányságnál, amely azonban azzal az indoklással, hogy az ügözőversenypálya nagyon szűk és nem alkalmas az ilyen produkciókra, nem adta meg az engedélyt Székelynek a felszállásra. A főkapitány határozatát megfelelőbbézték a belügy-miniszteriumhoz.

Politikai sikkasztások.

Eltűnt átiratok.

Aradról írják nekünk az alábbi rendkívül érdekes és mindenekfelett jellemző dolgot. Egy aradi újságíró kérdést intézett Varjassy Lajos polgármesterhez, hogy a tanács, a törvény világos rendelkezései ellenére, miért titkolta el és miért nem terjesztette a közgyűlés elé Versecz másik két átiratát: a katonai terhek emelése ellen szólót s az általános választójog érdekében küldöttet. A polgármester azt válaszolta:

— Vannak dolgok, amelyek elöl kitérni nem lehet.

Arról van szó, hogy Versecz város említett két átirata a tanács iktatójánál tovább nem jutott; ellenben a harmadik, a kormány érdekeit szolgáló, sietve a közgyűlés elé, a néptelen nyári közgyűlés elé került és pedig a tanács ajánlásával ellátva. Alábbi tudósításunkban részletesen számolunk be a tanács eme immoralis politikai manőverével. Olyan visszaélés történt, amely után nem követelhetik más, csak a fegyelmi vizsgálat.

A törvényhatósági bizottság tagjai között máris mozgalom indult meg rendkívüli közgyűlés összehívása céljából. A rendkívüli közgyűlésen a törvényhatóság felelősségre fogja vonni a tanács tagjait. A törvénytörés ugyanis

etagadhata. Védkezniök alig lehet egyébbel, mint amivel a polgármester védekezik. Azt pedig, hogy felülről diktálnak, ugyan gyenge és erőtlenségek.

Egyenesen szenzáció számba menő, hogy milyen módon történt a városházán a két átirat eltűntetése. Az egyiket a tanács egyszerűen tudomásul vette, a másikat pedig avval a megjegy-zéssel tüntette el, hogy fontos ügyek nyári közgyűlésen nem tárgyalhatók. A tanácsbeliek tehát a kormány érdekében való átiratot nem tartották fontosnak, azért terjesztették a közgyűlés elé.

A lefejezett tengerész.

Megirtuk, hogy a pápai kikötőben horgonyzó Radetzky hadihajón a vas-macska legördülő láncra, letépte egy matróz fejét.

Azóta megtudtuk, hogy ez a matróz budapesti magyar fiú volt: Hugi Tivadarnak hívták és hat hét múlva kiszabadult volna.

Családja, amely Budapesten lakik a Ferenc-körut 15. szám alatt, úgy értesült a szerencsétlenségről, hogy hétfőn visszajött Pólából egy levél, amelyet a fin menyasszonya küldött neki néhány nap előtt; a borítékban ez állt:

„Cimzett pénteken meghalt“.

Hétfőn este, a temetés után, hivatalos értesítést is kapott a család arról a tengerészeti parancsnokságnak kellemetlen esetéről. Megírják, hogy a matróz „önhibájából keletkezett baleset“ áldozata lett. Aki nem hiszi, járjon utána, — ha tud. Vigasztalásul azonban közlik a szülőkkel, hogy fiukat nagy katonai pompával temették el.

A kaszárnyák és utóbbi időben a hadihajók világtól elzárt sötét fülkéiben nagyon gyakran mulik el rejtelmes körülmények között egy-egy fiatal élet. Utólag hivatalosan megállapítják, hogy a halott volt a hibás; értesítik a hozzátartozókat és a játék folyik tovább. Mindenki elfelejti, ami történt, csak azok nem, akik elvesztettek valakit.

Szabolcs Ernő és atyja kibékültek.

Szöllősi Rózsi férjhez megy.

Hamisítatlan pesti romantika árad a Szabolcs Ernő és Szöllősi Rózsi szerelméből. Szerpelnek benne: a Dob-utca, a Városliget egy egy gazdag és egy szegény papa, nyilttér, sze lid, titkos arcelegyintések, irodalom, színészet, nyomor és milliók.

Az ügy előzményeit bővegesen ismeri a magyar főváros publikuma. Szabolcs Ernő egy dugzagdag kiadó-cég a Singer és Wolfner egyik tagjának, Singernek a fia, Szöllősi Rózsi meg egy tisztességes, de földhözragadt szegény izraelitának a leánya. A kettő nemcsak egymáshoz, hanem a színészet hez is vonzalmat érzett, fölkerültek egy harmadrendű ligeti szinpadra, ahol a romantikaért lelkesedő varróleánykák és cselédnők a herceg és porleány igaz szerelmét láthatták tíz-tizenöt krajcárért.

Singer papa már meguntta, hogy a jóbarátok és rokonok annyit zaklatják, az Ernő gyerek miatt és egy szép napon — Ernő 24-ik születésnapja előtt — magához kérte a fiut.

— Ernőcském, drágám — mondta az öreg — én téged tisztességes mesterségre tanítattalak, kettős könyvvitelre és politikai számítás-tanra. És jól neveltelek, hiszen hallhattad itthon, hogy szegény emberrel nem jó barátkozni, mert a z csak vízzel főz; most mondd meg nekem, de őszintén: mikor szünteted be azt a bolondságodat, hogy nyilvánosan mutogatod magad a szeretőddel?

Ernő, mint a rák úgy elvörösödött erre a sértésre.

— Papa — háborgott — te megvonhatsz tőlem mindent, még a szülői jóindulatodat is, csak arra kérek, hogy a menyasszonyomról urj ember módjára nyilatkozz.

Singer erre nem volt elkészülve.

— A menyasszonyod? — hebegte. — Hát annyira vagytok már? No de azt igazán verd ki a fejedből fiam, mert jóra ez sohasem vezet. Nézz csak körül egy kissé és megláthatod, hogy kik lettek valamivé: a színészek, vagy a színházdirektorok, a zszurnaliszták, vagy a laptulajdonosok, az írók vagy a kiadók. Nézz rám és nézz egy magyar nebachre, egy íróra, nézz Bóthyre és nézz egy másik nebachre egy színészre, nézz Bródyékra és nézz egy újabb nebachre, egy zszurnalisztára. Fiam, nem a szinpad a boldogulás stációja, hanem az íróasztal, amelyen egy skonto-könyv fölfekszik. És ha te komolyan beszélsz arról a nőről, akkor látom, hogy szilárdul ragadszkodsz a színházhoz. — Fiam, ehhez nem adom a beleegyezésemet!

— Még egyszer kérem, papa — válaszolt keserűen a fiú — ne beszéljen Rózsiról per «az a nő.» Ami pedig a szinpadról való visszalépést illeti, az nekem «ilyen fiatal».

És olyan pózba helyezkedett és olyan kézmozdulatot tett, amilyent a ligeti előadásokon a hősszerelmes tesz, amikor a vetélytársról akar véleményt mondani.

Csak hogy ezuttal Singer papa és az Ernő gyere között valami nagyon intim családi jelenet következhetett, ami persze nem szírvárgott ki a nagy nyilvánosságba. Csak jöttek újságnyelatkozatok, nyiltéri csaták dultak, közben Singer a fia kiskorúságát is meghosszabbította és nem támogatta egy vörös rézkrajcárral sem.

Azt hitte, hogy ez a fiut megtöri. — Roszszul hitte, mert Szabolcs Ernő azért vígan játszott Szöllősi Rózsi-val, bár koplalt, de kitarított.

Ez ugyilátszik imponált az öregnek. Tegnap végre, egy félévi harag után, meglágyult és kijött a Feld-színházba, ahol Szabolcs «Az árthatlan Zsuzsi» című szindarabban Kürynek a partnere.

Temperamentummal és kedves humorral játszotta Pomeralt. Singer tata a páholyban — látn illehetett — nem egy öröm könyüt sajtolt ki a szeméből.

Az előadás végén a kulisszák mögé ment, nem köszönt, megindultan magához ölelte a fiát és homlokon csókolta.

— Mutasd meg a menyasszonyodat, a leányomat — mondta az öreg Singer. — Belátom, hogy tévedtem, amikor gyerekeknek tartottalak. Férfi vagy, a sorsodat magad tudod irányítani, én hozzájárulok, hogy küzdés nélkül mehess a pályádon előre.

Jött Szöllősi Rózsi és kezét csókolt a «papának», és nem tudott más előtörni belőle, csak ez a szó:

— Köszönöm!

Az egész jelenetet látták a színész-kollégák, akik tüntet éljenzésbe törtek ki, amikor a három boldog ember kocsiba ült és vacsorához hajlatott.

Schaumburg-Lippe Herceg**Beremendi****portlancement és mészművei**

Kereskedelmi igazgatóság:

P É C S, Indóház-utca 42. szám.Művek: **BEREMEND.**

Kitűnő minőségű és páratlanul szép színtű

portlandcement**és fehérmészgyártása,**

valamint géppel zuzott kavics és nyers mész előállítására.

Évi termelés: 500,000 q portlandcement, 120,000 q fehérmész. 800,000 q kavics.

Portlandcementünk kiváló minősége mindenütt a legnagyobb elismerést vívta ki. A hivatalos szabványokat messze felülmúló minőségért szavatolunk.

Pontos és gyors kiszolgálás!**A hölgyek tudják legjobban**

mily fontos a

SZÉP, ÜDE ARC**mily hatalom és kincs az, mily előnyökben részesül egy szép nő**

Szépnek lenni azonban nagy feladat, nem elegendő, hogy valaki csinos, fess és kedves legyen, hanem a legfontosabb, hogy az arc-bőre tiszta, sima legyen.

A nők tudják ezt és ezért nagy gondot fordítanak az arc-bőr ápolására, a szépség fentartására és emelésére.

A FÖLDES-féle**MARGIT-CRÉME**

az egyedüli szer, mely 5-6-szor használat után biztosan eltávolít kiütéseket, pattanásokat, miteszt, szepülőket, májoltokat ráncokat és az arcot fehériti, üdíti és fiatalítja

A Földes-féle Margit-Créme teljesen ártalmatlan, páratlan és csodás arc-szépítő.**Kapható az egész világon.****Tégléye 1 korona és 2 korona.**

Készíti és postán küldi:

FÖLDES KELEMEN gyógyszerész, ARADON.**KAPHATÓ:** Debreczenben Balázs Ödön, Grósz Nagy Ferenc, Jóna és Jóna drog., Mihalovics Jenő, Mauthner Alfréd, Muraközy László, Tóth Béla H-Szoboszlón Barbóc Zsigmond H.-Böszörményben Ercsey Gábor gyógyszerészeknél.**A valódi híres 500 éves****POZSONYI SEEHOFER****NÖVÉNY-BALZSAM****elismert legjobb és legrégebb háziszser.** Kitűnő mindama bajok ellen, melyek rossz emésztés vagy eldugulás folytán állottak elő, u. m. emésztési zavarok májba, bélrendszer, kólika, agyvérzés, aranyér

s hasonló bántalmak ellen. E kizárólag növényi alkatrészekből készült szer hatása kifogástalan és a teste jótékony, enyhe, miért is még a leggyengébb természetűek is megfontolás nélkül eredményesen használhatják. Számtalan elismerő levél bizonyítja a

Pozsonyi Seehofer Növény-Balzsam jóságát, melynek valódiságát a kék oszlogolás és az itt látható vörösrák védjegy bizonyítja. Ügyeljünk a „Földes” aláírásra. Mindenütt kapható, ahol nincs raktáron ajánlatos, hogy közvetlenül rendeljük a**VÉDJEGY****SCHUTZ-MARKE****FÖLDES LÁSZLÓ VÖRÖSRÁK GYÓGYTÁRÁBÓL, POZSONY, MIHÁLY-UTCA 10**

1 üv. 70 fill. 6 üv. postán utánvétel bérmentve K 4-60.

Debreczen**legrégebb****Fényképezési szaküzletében****Piac-utca 12.****Fényképezési cikkek****gyári árban****beszerezhetők.****Levélpapírok,****Üzleti könyvek,****Répeslevelezőlapok****leszállított árban kaphatók****HOROVITZ ZSIGMOND****papírüzletében****Debreczen, Piac-utca 12. sz.****(volt Stenczinger-ház.)****Izléses****nyomtatványok**

bankok, hivatalok, iparosok, kereskedők, munkások részére

jutányos árban készülnek.**Papírüzleti telefon 330. Rönyvnyomdai telefon 412.**

Apró hirdetések.

28 krajczárért fejel férfi vagy női harisnyát BENYÁTS EMIL villanyerőre berendezelt harisnygyára. Debrecen, Tiszapalota.

Tanuló és tanuló leány fizetéssel felvétetik Antalffy Ferencz könyvtészetében Piacz-utca 31.

Elegánsan butorozott különbejáratu utcai szoba villanyvilágítással Darabos-utca 7. sz. alatt kiadó.

Butorokat, konyhaberendezéseket raktáron tart Bálint József asztalos (Csapó) Berek-utca 8.

Egy tanuló felvétetik Félégyházi János fűszerkereskedésében. Piac- és Miklós-utca sarok.

Egy rollós ajtó betéttel és kétszárnyu üvegajtóval eladó. Bővebbet Darabos-utca 7. sz.

Eladó: egy matt fa hálószoba, egy matt fa ebédlő, szalontükör virágtartóval. Darabos utca 9.

Kiadó lakás. Hatvan-utca 42. sz. házban egy udvari 2 szoba, konyha és pinchelyiséggel november 1-től kiadó.

Egy vasúti, ipari célra nagyon alkalmas, eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

TOKAJI szomorodni, 1906. évi, 5 liter 10 K. Tokaji édes aszúbor 5 félliteres üveg 12 korona. bérmentve, Grifner Lajosnál, Tokajban.

BORI Borivók, vendéglősök tudomására hozom, hogy tölem természetes, tiszta dalmáciai fajborokat jutányos áron beszerezhetnek. Ófehér, zöldes, hektója 60 korona, vörös zamatos 58 korona, fekete bikavér 65 korona. Rendelhető 50 literes hordó is. Meggyőződéssel önköltségi árban bérmentve 5 kilogrammos postamintát 4 koronáért küldök. — **Cím:** Pank Ödön bornagykereskedő, Fiuméba.

Utcai emeleti lakás minden modern kényelemmel augusztus elsejére kiadó. Irodának és hivatalnak is igen alkalmas. Értekezhetni Csapó-utca 10. sz. alatt, az udvarban, földszinti lakás.

Kifutó fiu lapunk szerkesztőségébe felvétetik.

Csizmadamesterek csizmaszárba való papirost kiló és mázsánként olcsón beszerezhetik Horovitz Zsigmond papírüzletében Piacz-utca 12.

TELI SZALAMIT gyári áron szállít Gáspár Testvérek hentesáru üzlete Székelyudvarhelyt.

EGERBEN emeleti uriház eladó. Bővebbet Balogh Örnagnál, honvéd-kórházban Budapest. Ügynökök díjaztatnak.

Eladó téglá !!

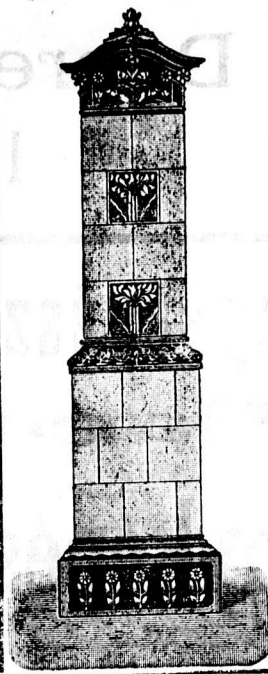
Hogy a beállott nagy keresletnek megfelelőhessünk, téglagyárunk üzemképességét lényegesen emeltük és ma már abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy kitűnő, préselt

mészhomok téglát

minden mennyiségben szállíthatunk mérsékelt árak mellett. Kívánatra árajánlattal bármikor készséggel szolgálunk.

„Bóni“ gyártelep és mezőgazdasági r.-t. Nyirbátor.

Telefon sz. 29.

Tóth Gyula

vaskereskedése Debreczenben
Piacz-utca 20. szám.

Legnagyobb raktár hazai és Budweiszi gyártmányu

porcellán kályhákban,

valamint Meidingi rendszerű és

folytonégő kályhákban.

Vasbutorok, gyermekágyak és kocsik, fürdőkádak, jég szekrények, fényezett fémárúk és konyhafelszerelések, tornyos és francia, valamint porcellán burkoltu konyhák.

Szerszámok minden iparágához, építési vasalások, vasgerendák stb.

Árlap 1000-nél több ábrával ingyen és bérmentve

Fegyverek és vadászati felszerelési cikkek különlegességi raktára.

Külön képes árlap ingyen és bérmentve.

„URSUS“ borsajtók

a legerősebb felső nyomású acélgerenda rendszerben 3 erőttétellel:

tömlők fejtőcsapok és pinceszerszerek.

KRONSTEINER KÁROLY-féle viharálló mész- HOMLOKZAT-FESTÉKEK.

Törvényileg védve.

50 színárnyalatban, kilogrammonként 24 fillértől feljebb.

Évtizedek óta kitűnően beváltan és minden utánzatot felülmúlnak. — Egyedüli célszerű festőanyag már **festve volt homlokzatok részére.**

MAIL-HOMLOKZATFESTÉKEK nem kopnak, moshatók,

egy mázolásra fed, nem kell alapozás, email kemény, csak hideg vízzel keverve használatra kész. Antiszeptikus, mérégmentes. Ideális mázolás belső helyiségek, még nem festett homlokzatok, faépítmények, mint kamrák, pavillonok, kerítések, stb. részére. Kapható minden színárnyalatban, egy négyzetméter költsége **5 fillér.** Mintakönyv és prospektus ingyen és bérmentve. **CARL KRONSTEINER, Wien, III. Hauptstrasse No 120.** — Raktár minden nagy városban.

Eltünteti a szeplőt,

májfoltot, arcbőrráncosodást, bármiféle kiütéseket és hajhulást okozó gombásodást a

CSORBA-féle **ORGONA-CRÉM** ára 1 kor.
ORGONA-POUDER „ 1 kor.
ORGONA-SZAPPAN „ 1 kor.
ORGONA-HAJVIZ „ 1-20 kor.
ORGONA-HAJMOSÓPOR 60 fill.

Ezen készítmények ártalmatlan anyagokat nem tartalmaznak. Kapható minden gyógyszertárban és az egyedüli készítőnél CSORBA JÁNOS gyógyszertárban KECSKEMÉTEN.

Áldás — minden konyhában.

TRIUMPH takaréktűzhelygyár

GOLDSCHMIDT S. és FIA

WELS (Felső-Ausztria).

ÁRJEGYZÉK INGYEN ÉS BÉRMENTVE.